

19. So when it was evening on that same day, the first day of the week, though the disciples were [meeting] behind barred doors for fear of the Jews, Jesus came and stood among them, and said, “Peace to you.”

20. After He said this, He showed them His hands and His side. When the disciples saw the Lord, they were filled with great joy.

21. Then Jesus said to them again, “Peace to you; as the Father has sent Me, I also send you [as My representatives].”

19. شامگاه همان روز، که نخستین روز هفته بود، آنگاه که شاگردان گرد هم بودند و درها از ترس یهودیان قفل بود، عیسی آمد و در میان ایشان ایستاد و گفت: «سلام بر شما!»

20. چون این را گفت، دستها و پهلوی خود را به آنان نشان داد. شاگردان با دیدن خداوند شادمان شدند.

21. عیسی باز به آنان گفت: «سلام بر شما! همانگونه که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم.»

22. And when He said this, He breathed on them and said to them, "Receive the Holy Spirit.

23. If you forgive the sins of anyone they are forgiven [because of their faith]; if you retain the sins of anyone, they are retained [and remain unforgiven because of their unbelief]."

24. But Thomas, one of the twelve [disciples], who was called Didymus (the twin), was not with them when Jesus came.

25. So the other disciples kept telling him, "We have seen the Lord!" But he said to them, "Unless I see in His hands the marks of the nails, and put my finger into the nail prints, and put my hand into His side, I will never believe."

22. چون این را گفت، دمید و فرمود: «روح القدس را بیاپید.»

23. اگر گناهان کسی را ببخشایید، بر آنها بخشیده خواهد شد؛ و اگر گناهان کسی را نابخشوده بگذارید، نابخشوده خواهد ماند.»

24. هنگامی که عیسی آمد، توما، یکی از آن دوازده تن، که دوقلو نیز خوانده می‌شد، با ایشان نبود.

25. پس دیگر شاگردان به او گفتند: «خداوند را دیده‌ایم!» اما او به ایشان گفت: «تا خود نشان میخها را در دستهایش نبینم و انگشت خود را بر جای میخها نگذارم و دست خویش را در سوراخ پهلویش نهم، ایمان نخواهم آورد.»

26. Eight days later His disciples were again inside the house, and Thomas was with them. Jesus came, though the doors had been barred, and stood among them and said, "Peace to you."

27. Then He said to Thomas, "Reach here with your finger, and see My hands; and put out your hand and place it in My side. Do not be unbelieving, but [stop doubting and] believe."

28. Thomas answered Him, "My Lord and my God!"

29. Jesus said to him, "Because you have seen Me, do you now believe? Blessed [happy, spiritually secure, and favored by God] are they who did not see [Me] and yet believed [in Me]."

26. پس از هشت روز، شاگردان عیسی باز در خانه بودند و توما با آنها بود. در آن حال که درها قفل بود، عیسی آمد و در میان ایشان ایستاد و گفت: «سلام بر شما!»

27. آنگاه به توما گفت: «انگشت خود را اینجا بگذار و دستهایم را ببین، و دست خود را پیش آور و در سوراخ پهلویم بگذار و بی‌ایمان مباش، بلکه ایمان داشته باش.»

28. توما به او گفت: «خداوند من و خدای من!»

29. عیسی گفت: «آیا چون مرا دیدی ایمان آوردی؟ خوشا به حال آنان که نادیده، ایمان آورند.»

**Sermon for 16 April 2023 on John
20:19-29 by Farzin Eslamdoust**

Dear congregation!

1. We are currently on the first Sunday after Easter in the year 2023, which means that 1990 years and one week have passed since the resurrection of Jesus Christ, because Jesus probably rose from the dead in the year 33. Although we all believe in the resurrection of Jesus from the dead, sometimes when preaching to non-Christians we are faced with the question: "How is this resurrection possible?"

**خطبه 16 آوریل 2023 در یوحنا 20:19-29
توسط فرزین اسلام دوست**

جماعت عزیز!

1. ما در حال حاضر در اولین یکشنبه پس از عید پاک در سال 2023 هستیم، به این معنی که 1990 سال و یک هفته از قیام عیسی مسیح می گذرد، زیرا عیسی احتمالاً در سال 33 از میان مردگان برخاست. اگرچه همه ما به رستاخیز عیسی از مردگان، گاهی هنگام موعظه برای غیر مسیحیان با این سوال مواجه می شویم که چگونه این رستاخیز ممکن است؟

2. The sentences we have just heard from John's Gospel chapter 20, verses 19-29, can be a good introduction to answer this question. Some important points in this text really fascinated me: Verse 19 says that the disciples were gathered behind closed doors for fear of the Jews. It is remarkable to me that the people who lived with Jesus and saw his miracles were afraid to present themselves as Jesus' disciples.

2. جملاتی که به تازگی از انجیل یوحنا فصل 20، آیات 19-29 شنیدیم، می تواند مقدمه خوبی برای پاسخ به این سوال باشد. چند نکته مهم در این متن واقعاً مرا مجذوب خود کرد: آیه 19 می گوید که شاگردان از ترس یهودیان پشت درهای بسته جمع شده بودند. برای من قابل توجه است که مردمی که با عیسی زندگی می کردند و معجزات او را می دیدند می ترسیدند خود را به عنوان شاگردان عیسی معرفی کنند.

3. Perhaps they thought Jesus was dead and could not save them from the Jews who held religious power at that time. Even today, in countries like Iran, Afghanistan and Syria, where a different religious power rules, many are afraid to speak openly about Jesus Christ. But should one be afraid?

I think that the answer to this question depends on the degree of people's faith.

3. شاید آنها فکر می کردند عیسی مرده است و نمی تواند آنها را از دست یهودیانی که در آن زمان صاحب قدرت مذهبی بودند نجات دهد. حتی امروز، در کشورهایمانند ایران، افغانستان و سوریه، که در آن قدرت مذهبی متفاوتی حاکم است، بسیاری از صحبت آشکار درباره عیسی مسیح می ترسند. اما آیا باید ترسید؟

من فکر می کنم که پاسخ به این سوال بستگی به میزان ایمان افراد دارد.

4. Perhaps this fear is meaningless for Germans because they live in a country with democracy and freedom of thought and belief. But as far as I know, religious conditions in Europe were not always so free. What keeps Christianity strong in Europe in the 21st century is faith in the heart. So, we Iranians and Afghans should also try to strengthen our faith in our hearts.

4. شاید این ترس برای آلمانی ها بی معنی باشد زیرا آنها در کشوری با دموکراسی و آزادی فکر و عقیده زندگی می کنند. اما تا آنجا که من می دانم، شرایط مذهبی در اروپا همیشه آنقدر آزاد نبود. آنچه مسیحیت را در اروپا در قرن بیست و یکم قوی نگه می دارد، ایمان قلبی است. پس ما ایرانی ها و افغان ها هم باید تلاش کنیم تا ایمان خود را در قلب خود تقویت کنیم.

5. In verses 19 and 20 it says that Jesus greets his disciples and shows them the wounds on his hand and side. I am very surprised that it is again Jesus our God who comes to his children and greets them even though the scars left by the sins of the children of men are still fresh on his body.

5. در آیات 19 و 20 می گوید که عیسی به شاگردان خود سلام می کند و زخم های دست و پهلوی خود را به آنها نشان می دهد. بسیار باعث تعجب است که با این وجود باز هم این خدای ما عیسی است که نزد فرزندانش می آید و به آنها سلام می کند، هر چند زخم های برجای مانده از گناهان فرزندان انسان هنوز بر بدن او تازه است.

6. How is it that Jesus Christ, with all the suffering he suffered on the cross and the wounds on his body, comes back to his children and welcomes them? This is not only a sign of God's greatness and love, but also a sign of how important forgiveness is in any situation.

6. چگونه است که عیسی مسیح با آن همه رنجی که بر روی صلیب متحمل شده و جراحاتی که بر بدنش وارد شده است، به سوی فرزندان خود باز می‌گردد و از آنها استقبال می‌کند؟ این نه تنها نشانه عظمت و محبت خداوند است، بلکه نشانه‌ای از اهمیت بخشش در هر شرایطی است.

7. In verse 21 Jesus says to his followers: "As the Father has sent me, so I send you".

This statement alone can show the central importance of the proclamation. It is very important to me that the first word and advice of Jesus to his followers is to proclaim the good news to others.

7. در آیه 21 عیسی به پیروان خود می گوید: "همانطور که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می فرستم".

این بیانیه به تنهایی می تواند اهمیت محوری اعلامیه را نشان دهد. برای من بسیار مهم است که اولین کلمه و توصیه عیسی به پیروانش این است که بشارت را به دیگران اعلام کنند.

8. This can mean that all the words of faith in Christianity, such as forgiveness, love, blessing, etc., are summed up in our shining the light of Christian faith on the darkness of others' existence. That we bring this bread and salt of Jesus to the table and into the hearts of others. In this way we want to thank Jesus and give something back for the salvation given to us.

8. این می تواند به این معنا باشد که تمام کلمات ایمان در مسیحیت، مانند بخشش، عشق، برکت و غیره در تابش نور ایمان مسیحی ما بر تاریکی وجود دیگران خلاصه می شود. که این نان و نمک عیسی را سر سفره و در دل دیگران بیاوریم. به این ترتیب می خواهیم از عیسی تشکر کنیم و چیزی را برای نجاتی که به ما داده است، برگردانیم.

9. In verse 22 Jesus tells us to take the Holy Spirit. We have talked about this a lot this year in the winter course. The Holy Spirit is God in our hearts, He creates faith in us, through Him we serve others and forgive others. It is the Holy Spirit who connects our hearts with God the Father. So, we need the Holy Spirit to strengthen our faith, overcome fears and proclaim the message of Jesus to others.

9. در آیه 22 عیسی به ما می گوید که روح القدس را بگیریم. امسال در دوره زمستانی در این مورد زیاد صحبت کرده ایم. روح القدس در قلب ما خداست، او ایمان را در ما ایجاد می کند، از طریق او به دیگران خدمت می کنیم و دیگران را می بخشیم. این روح القدس است که قلب ما را با خدای پدر پیوند می دهد. بنابراین ما به روح القدس نیاز داریم تا ایمان خود را تقویت کنیم، بر ترس ها غلبه کنیم و پیام عیسی را به دیگران اعلام کنیم.

10. In verses 24 and 25 it seems to me that Jesus is speaking to us Christians today with his words. Thomas, who lived with Jesus and saw his miracles, does not accept the words of other followers and says: "Unless I see in his hands the marks of the nails, and put my fingers into the marks of the nails, and put my hand into his side, I cannot believe it." (John 20:25def) Sometimes we also want to see everything with our own eyes and touch it with our own fingers in order to believe.

10. در آیات 24 و 25 به نظرم می رسد که عیسی با سخنان خود با ما مسیحیان امروز صحبت می کند. توماس که با عیسی زندگی می کرد و معجزات او را می دید، سخنان پیروان دیگر را نمی پذیرد و می گوید: «جز اینکه خودم در دستان او آثار ناخن ها را ببینم و انگشتانم را در آثار زخم پهلویش بگذارم نمی توانم آن را باور کنم.» (یوحنا 20:25 def) گاهی اوقات ما می خواهیم همه چیز را با چشمان خود ببینیم و با انگشتان خود لمس کنیم تا باور کنیم.

11. Although we pray at the table when we eat, we do not believe that all this comes from God's blessing and not from the power of our hands. Although we see the healing of patients, we sometimes doubt that the medical staff are only God's witnesses. We pray for ourselves and others in difficult situations, but we doubt whether our voice is heard or not.

11. اگرچه هنگام غذا خوردن سر سفره دعا می خوانیم، اما معتقد نیستیم که همه اینها از برکت خداوند است و نه از قدرت دست ما. اگرچه شاهد شفای بیماران هستیم، اما گاهی شک داریم که کادر درمانی عامل و شاهد کار خدا باشند. ما در شرایط سخت برای خود و دیگران دعا می کنیم، اما شک داریم که صدایمان شنیده شود یا نه.

12. We forget that God is the one who raised Jesus. The reason for our doubts is probably because we think that our will must be done. But as it says in the "Our Father", it is the will of God that should be done on earth as it is in heaven.

12. فراموش می کنیم که خدا کسی است که عیسی را زنده کرده است. دلیل تردید ما احتمالاً به این دلیل است که فکر می کنیم اراده ما باید انجام شود. اما همانطور که در "پدر ما" می گوید، این اراده خداست که باید بر روی زمین نیز انجام شود، همانطور که در آسمان است.

13. Verse 26 says that Jesus enters the house of his followers through the closed doors and welcomes them. This word comforts my heart and amazes me. It is Jesus who enters the house of our hearts and replaces doubt with certainty, fear with courage and disappointment with hope, even when the doors are closed. So, I calmly place myself in the hands of Jesus Christ. For he is the one who has the keys to all doors, and he is the one who comes to greet us in the difficult situations of our lives.

In verse 29 Jesus says to Thomas: "Blessed are those who do not see and yet believe".

13. آیه 26 می گوید عیسی از درهای بسته وارد خانه پیروانش می شود و از آنها استقبال می کند. این کلمه قلبم را آرام می کند و مرا شگفت زده می کند. این عیسی است که وارد خانه قلب ما می شود و شک را با یقین، ترس را با شجاعت و ناامیدی را با امید جایگزین می کند، حتی وقتی درها بسته است. بنابراین من با آرامش خودم را در دستان عیسی مسیح قرار می دهم. زیرا او کسی است که کلید همه درها را دارد و اوست که در شرایط سخت زندگی به استقبال ما می آید.

در آیه 29 عیسی به توماس می گوید: "خوشا به حال کسانی که نمی بینند و ایمان می آورند."

14. This is again a sentence of Jesus Christ that I admire. As a person who was baptized and became a Christian in 2019, I am glad that this statement of Jesus also applies to me. We may all rejoice, dance, celebrate and be glad, especially those who have been baptized today.

14. این دوباره جمله ای از عیسی مسیح است که من آن را تحسین می کنم. به عنوان فردی که در سال 2019 تعمید گرفتم و مسیحی شدم، خوشحالم که این جمله عیسی در مورد من نیز صدق می کند. ممکن است همه ما شادی کنیم، برقصیم، جشن بگیریم و شاد باشیم، به ویژه کسانی که امروز تعمید یافته اند.

15. For Jesus himself said that we are blessed.

Blessed are we who have found the way of salvation. Blessed are we who have found eternal life through the crucifixion and resurrection of Jesus.

Blessed are we who can proclaim the good news to all. Blessed are we who have found hope, courage and certainty with the help of Jesus.

Amen!

15. زیرا خود عیسی گفت که ما برکت یافته ایم.

خوشا به حال ما که راه نجات را یافته ایم. خوشا به حال ما که از طریق مصلوب شدن و رستاخیز عیسی حیات ابدی یافته ایم.

خوشا به حال ما که می توانیم بشارت را به همه اعلام کنیم. خوشا به حال ما که به کمک عیسی امید، شجاعت و یقین یافتیم.

آمین!